Quelle: http://manuscripta.at/?ID=36543
Copyright: Göttweig, Benediktinerstift

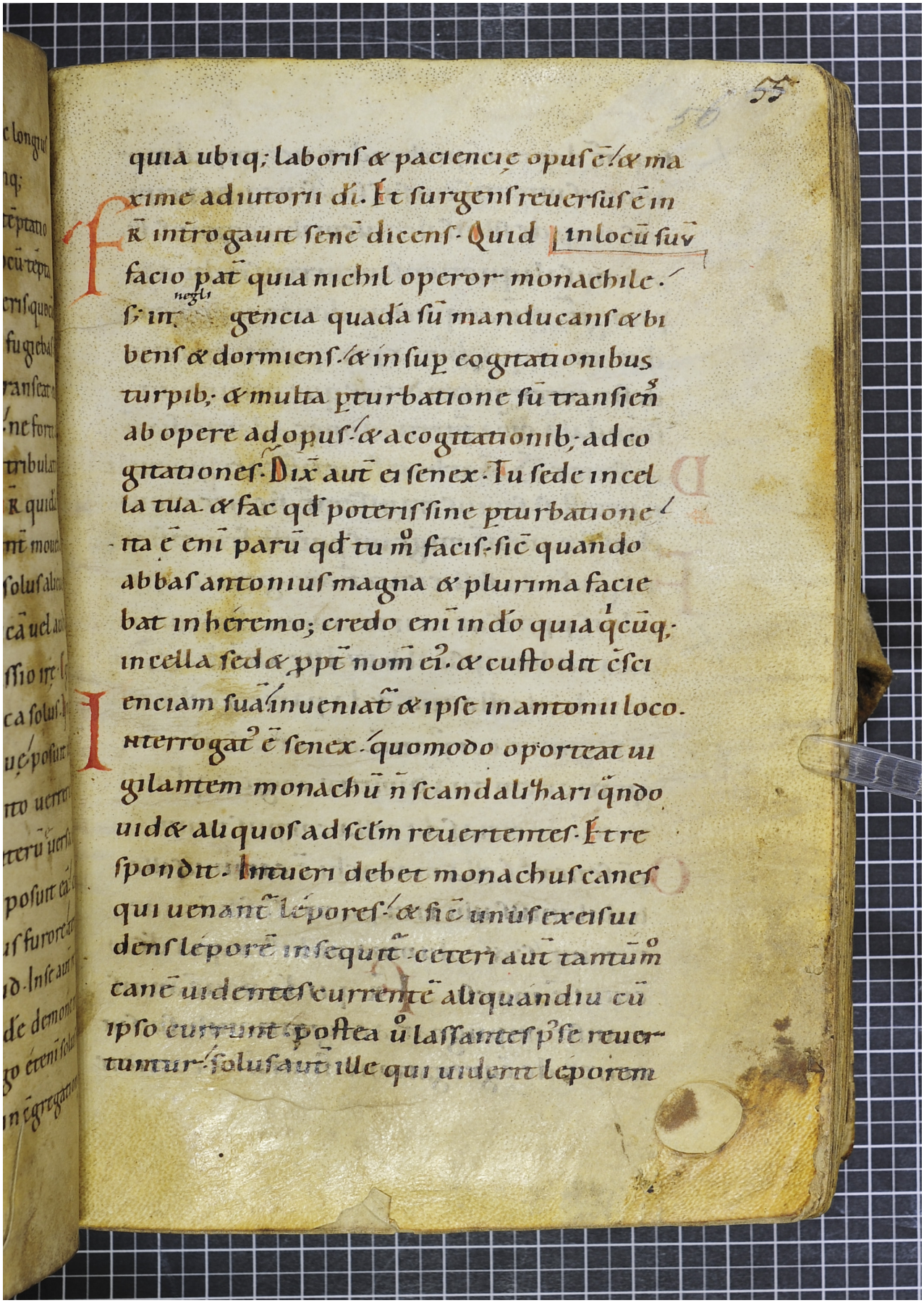

quia ubiq; laboris & paciencie opus est. & ma
xime adiutorii dei. Et surgens reversus est in
R interrogauit senem dicens. Quid in locum suum
facio pater quia nichil operor monachile.
si in negligencia quadam sum manducans & bi
bens & dormiens. & in sup cogitationibus
turpib; & multa pturbatione sum transiens
ab opere ad opus. & a cogitationib; ad co
gitationes. Dixit autem ei senex. Tu sede in cel
la tua. & fac quod poteris sine pturbatione.
tta est enim parum quod tu modo facis. sic quando
abbas antonius magna & plurima facie
bat in heremo; credo enim in deo quia quecumq;
in cella sed & ppter nomen ei. & custodit escie
enciam suam inueniat & ipse in antonii loco.
Interrogat eum senex. quomodo oporteat ui
gilantem monachum in scandalis hari quando
uid & aliquos ad selm reuertentes. Et re
spondit. Imueni debet monachus canes
qui uenantur lepores. & sic unus exeisui
dens leporem insequitur. ceteri autem tantum modo
canem uidentes currentem aliquandiu cum
ipso currunt. postea uero lassantes per se reuer
tuntur. solus autem ille qui uidit leporem